

Transakcje płatnicze wykonane z użyciem nieprawidłowego unikatowego identyfikatora

Nowelizacją z 22.03.2018 r.¹ dokonano implementacji do polskiego porządku prawnego art. 88 PSD2², który odnosi się do transakcji płatniczych wykonanych z użyciem nieprawidłowego unikatowego identyfikatora. Celem niniejszej publikacji jest omówienie kilku najistotniejszych zagadnień związanych z działaniami, do których podjęcia zobowiązani są obecnie dostawcy usług płatniczych w sytuacji, gdy doszło do transakcji wykonanej z wykorzystaniem takiego identyfikatora. Przedmiotem artykułu jest też wskazanie wątpliwości, które może rodzić nowa procedura zwrotu środków w kontekście art. 5 u.u.p.³ wyznaczającego zakres zastosowania tego aktu prawnego.

MICHAŁ TOROŃCZAK

Zgodnie z nowymi regulacjami, jeżeli unikatowy identyfikator podany przez użytkownika w transakcji płatniczej jest nieprawidłowy, dostawca usług płatniczych nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 144-146 u.u.p. Jednakże dostawca usług płatniczych płatnika, a także dostawca usług płatniczych odbiorcy prowadzący jego rachunek płatniczy (o ile są to dwa różne podmioty) zobowiązani są podjąć działania w celu odzyskania kwoty transakcji płatniczej wykonanej z użyciem nieprawidłowego unikatowego identyfikatora. W szczególności chodzi tu o działania w trybie i na zasadach określonych w art. 143a-143c u.u.p., które sprowadzają się do poinformowania odbiorcy o otrzymaniu zgłoszenia transakcji płatniczej wykonanej z użyciem nieprawidłowego unikatowego identyfikatora, a w dalszej kolejności umożliwienia mu dokonania zwrotu otrzymanych środków przy wykorzystaniu rachunku zwrotu, bez ujawniania swoich danych płatnikowi. W razie odmowy dokonania zwrotu przez odbiorcę transakcji płatniczej płatnik może uzyskać jego dane, aby samodzielnie dochodzić zwrotu środków, w szczególności na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

¹ Ustawa z 22.03.2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 864), dalej: „nowelizacja z 22.03.2018 r.”.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z 25.11.2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. UE L nr 337, s. 35), dalej: „PSD2”.

³ Ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 659, ze zm.), dalej: „u.u.p.”.